Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

18 юли 2013 година*

„Обжалване — Заявка за регистрация на словна марка на Общността „FISHBONE“ — Производство по възражение — По-ранна национална фигуративна марка „FISHBONE BEACHWEAR“ — Реално използване на по-ранната марка — Вземане предвид на непредставени в определения срок допълнителни доказателства — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 — Регламент (ЕО) № 2868/95 — Правило 22, параграф 2“

По дело C-621/11 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 2 декември 2011 г.,

New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, предишно New Yorker SHK Jeans GmbH, установено в Кил (Германия), за което се явява V. Spitz, Rechtsanwalt,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП), за която се явява г-н P. Geroulakos, в качеството на представител,

ответник в първоинстанционното производство,

Vallis K.-Vallis A. & Co. OE, установено в Атина (Гърция),

встъпила страна в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: г-н L. Bay Larsen, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-н U. Lõhmus, г-н M. Safjan и г-жа A. Prechal (докладчик), съдии,

генерален адвокат: г-жа E. Sharpston,

секретар: г-н A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 16 май 2013 г.,

* Език на производството: английски.

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, предишно New Yorker SHK Jeans GmbH (наричано по-нататък „New Yorker Jeans“) моли да се отмени Решение на Общия съд на Европейския съюз от 29 септември 2011 г. по дело New Yorker SHK Jeans/СХВП — Vallis K.-Vallis A. („FISHBONE“) (T-415/09, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което този съд отхвърля жалбата му за отмяна на решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) от 30 юли 2009 г. (преписка R 1051/2008-1) (наричано по-нататък „спорното решение“), постановено в производство по възражение, подадено от Vallis K.-Vallis A. & Co OE (наричано по-нататък „Vallis K.-Vallis A.“) срещу заявката на New Yorker Jeans за регистрация на словната марка „FISHBONE“.

Правна уредба

Регламент (ЕО) № 207/2009

2 Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1) кодифицира текста на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, глава 17, том 1 стр. 146) и го отменя.

3 Член 15 от Регламент № 207/2009, който е озаглавен „Използване на марката на Общността“, предвижда:

„1. Ако в срок от пет години, считано от регистрацията, марката на Общността не е била реално използвана от притежателя в Общността за стоките или услугите, за които тя е била регистрирана, или ако такова използване е било прекратено за непрекъснат срок от пет години, марката на Общността подлежи на санкциите, предвидени в настоящия регламент, освен ако има основателна причина за неизползването.

[…]“.

4 Член 42 от Регламент № 207/2009, който е озаглавен „Разглеждане на възражението“ и е включен в озаглавения „Бележки на трети лица и възражение“ раздел 4 от посветения на процедурата по регистрация дял IV от посочения регламент, предвижда:

„1. При разглеждането на възражението [СХВП] приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят в срока, който им е предоставила, бележки относно съобщенията на другите страни или [на самата нея].

2. По молба на заявителя притежателят на по-ранна марка на Общността, който е направил възражение, представя доказателства, че през петте години, предхождащи публикуването на заявката за марка на Общността, по-ранната марка на Общността е била реално използвана в Общността за стоките или услугите, за които тя е регистрирана, и на които се обосновава възражението, или че съществуват основателни причини за неизползването, доколкото към тази дата по-ранната марка е била регистрирана преди не по-малко от пет години. При липса на такива доказателства възражението се отхвърля. Ако по-ранната марка е използвана само за част от стоките или услугите, за които е регистрирана, тя се смята за регистрирана, за целите на разглеждането на възражението, само за тази част от стоките или услугите.

3. Параграф 2 се прилага по отношение на по-ранните национални марки, посочени в член 8, параграф 2, буква а), като се изхожда от това, че използването в Общността е заменено с използване в държавата членка, в която е защитена по-ранната национална марка.

[…]“.

5 Член 76 от Регламент № 207/2009, който е озаглавен „Служебна проверка на фактите“ и е включен в озаглавения „Общи разпоредби“ раздел I от посветения на процедурните разпоредби дял IX от посочения регламент, гласи:

„1. В хода на производството, [СХВП] пристъпва към служебна проверка на фактите; обаче при производство относно относителните основания за отказ на регистрация проверката се ограничава до разглеждане на фактите, доказателствата и аргументите, и исканията, представени от страните.

2. [СХВП] може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, и[ли] доказателствата, които те не са представили навреме“.

Регламент (ЕО) № 2868/95

6 Правило 22, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189), изменен с Регламент (ЕО) № 1041/2005 на Комисията от 29 юни 2005 година (ОВ L 172, стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 71; наричан по-нататък „Регламент № 2868/95“), гласи:

„Когато възразяващата страна трябва да представи доказателство за използване или [да] покаже, че има основателни причини за неизползване, [СХВП] я приканва да предостави необходимото доказателство в уточнен от [СХВП] срок. Ако възразяващата страна не предостави такова доказателство преди да изтече срокът, Службата отхвърля възражението“.

Обстоятелства, предхождащи спора

7 В точки 1—12 от обжалваното съдебно решение Общият съд излага обстоятелствата, предхождащи спора, по следния начин:

„1 На 31 октомври 2003 г. [New Yorker Jeans] подава в [СХВП] заявка за регистрация на марка на Общността на основание на Регламент № 40/94 […]

2 Марката, чиято регистрация се иска, е словният знак „FISHBONE“.

3 Стоките, за които е поискана регистрация, са по-специално от класове 18 и 25 по смисъла на ревизираната и допълнена Ницска спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г. […]

[…]

5 На 28 януари 2005 г. […] Vallis K.-Vallis A. […] подава възражение на основание на член 42 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 41 от Регламент № 207/2009) срещу регистрацията на заявената марка за стоките, посочени в точка 3 по-горе, като се позовава по-специално на:

— регистрация в Гърция № 121579 на фигуративната марка, заявена на 24 януари 1994 г. и регистрирана на 17 май 1996 г. за продуктите „тениски, плажно облекло“ от клас 25 […]

[…]

7 С писмо от 5 април 2006 г. на основание член 43 от Регламент № 40/94 (понастоящем член 42 от Регламент № 207/2009) СХВП по искане на [New Yorker Jeans] приканва [Vallis K.-Vallis A.] да представи до 6 юни 2006 г. доказателство за използването на по-ранната национална фигуративна марка. С писмо от 6 юни 2006 г. [Vallis K.-Vallis A.] представя като доказателства клетвена декларация от 1 юни 2006 г., фактури и множество снимки.

8 С писмо от 25 септември 2006 г. [New Yorker Jeans] изтъква по-конкретно, че представените доказателства са недостатъчни за доказване на реалното използване на по-ранната марка. С писмо от 14 ноември 2006 г. СХВП приканва [Vallis K.-Vallis A.] да представи в отговор своите бележки до 14 януари 2007 г.

9 С писмо, получено в СХВП на 15 януари 2007 г., [Vallis K.-Vallis A.] представя по-конкретно допълнителни доказателства за използване, които представляват каталози от 2000 г., 2001 г. и 2003 г.

10 На 26 май 2008 г. на основание член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 отделът по споровете на СХВП уважава възражението за част от спорните стоки, по-специално за „чанти, раници“ от клас 18, и за всички стоки от клас 25. Заключението му, че съществува вероятност от объркване между разглежданите марки, се основава по-специално на един от посочените по-горе каталози, който е от 2001 г.

11 На 16 юли 2008 г. жалбоподателят подава жалба пред СХВП на основание членове 57—62 от Регламент № 40/94 (понастоящем членове 58—64 от Регламент № 207/2009) срещу решението на отдела по споровете.

12 Със [спорното решение] първи апелативен състав на СХВП частично уважава жалбата, като отхвърля възражението в частта му относно „чанти, раници“ от клас 18 и потвърждава решението на отдела по споровете в частта относно стоките от клас 25. От една страна апелативният състав приема, че отделът по споровете основателно е взел предвид представените на 15 януари 2007 г. допълнителни доказателства, а от друга страна, че в настоящия случай са налице достатъчно доказателства за използването на по-ранната гръцка марка. […]“.

Обжалваното съдебно решение

8 На 14 октомври 2009 г. New Yorker Jeans подава жалба в секретариата на Общия съд, като моли Общия съд да измени спорното решение и да обяви подадената пред апелативния състав жалба за основателна, както и да отхвърли възражението за стоките от клас 25. При условията на евентуалност New Yorker Jeans моли да се отмени посоченото решение в частта, с която се отхвърля неговата жалба и се потвърждава отхвърлянето на заявката за регистрация по отношение на посочените стоки.

9 В подкрепа на жалбата си New Yorker Jeans изтъква по-специално едно основание, изведено от нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и на правило 22, параграф 2, второ изречение от Регламент № 2868/95. В това отношение то изтъква, че апелативният състав неправилно е приел, че отделът по споровете основателно може да вземе предвид допълнителни доказателства за използването на по-ранната марка, представени след изтичането на предоставения от СХВП срок на основание на последната от посочените разпоредби.

10 След като в точки 23 и 24 от обжалваното съдебно решение, позовавайки се на Решение от 13 март 2007 г. по дело OHMI/Kaul (C-29/05 P, Сборник, стр. I-2213, точка 42), Общият съд припомня, че от текста на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 може да се направи извод, че при липса на разпоредба в обратния смисъл общото правило е, че представянето на факти и доказателства от страните е възможно след изтичане на сроковете, на които е подчинено това представяне съгласно разпоредбите на посочения регламент, и че в никакъв случай не е забранено СХВП да вземе предвид такива късно посочени факти и късно представени доказателства, Общият съд отхвърля така изтъкнатото от New Yorker Jeans основание, като в точки 25—34 от посоченото съдебно решение приема по същество следното:

„25 […] Правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 предвижда, че когато съгласно член 42, параграф 2 или член 42, параграф 3 от Регламент № 207/2009 възразяващата страна трябва да представи доказателство за реално използване на по-ранна марка, СХВП приканва тази страна да предостави необходимото доказателство в уточнен от Службата срок. Второто изречение на посоченото по-горе правило 22, допълва, че ако възразяващата страна не предостави такова доказателство, преди да изтече срокът, СХВП трябва да отхвърли възражението.

26 От посоченото второ изречение следва, че представянето на доказателство за използване на по-ранна марка след изтичането на определения за това срок по принцип води до отхвърляне на възражението, без СХВП да разполага с право на преценка в това отношение. […]

[…]

30 […][С]ледва да се отбележи, че като е представил[о] в срок, а именно на 6 юни 2006 г., релевантни доказателства, например клетвена декларация, фактури и снимки, следва да се счита, че [Vallis K.-Vallis A.] е спазил[о] срока, предвиден във второто изречение на правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95. Освен това, не се спори по обстоятелството, че вследствие становището на жалбоподателя за недостатъчност на тези доказателства СХВП е предоставила възможност на [Vallis K.-Vallis A.] да изложи становището си до 14 януари 2007 г. В този контекст доказателствата, представени ведно със становището на [Vallis K.-Vallis A.] в този срок, могат да бъдат взети предвид от отдела по споровете.

31 Правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 трябва да се тълкува в смисъл, че няма пречка да бъдат взети предвид допълнителни доказателства, които само допълват представените в определения срок други доказателства, след като първоначалните доказателства не са неотносими, но са оспорени като недостатъчни от другата страна. Подобен извод, който по никакъв начин не обезсмисля посоченото по-горе правило, важи с още-по голяма сила и поради това, че [Vallis K.-Vallis A.] не е злоупотребил[о] с определените срокове, умишлено протакайки или проявявайки явна небрежност.

[…]

33 По настоящото дело, тъй като доказателствата, представени от [Vallis K.-Vallis A.] след определения от отдела по споровете срок, не са първоначални или единствени доказателства, а представляват допълнение към относими доказателства, представени в срок, фактът, че жалбоподателят е оспорил тези доказателства, е достатъчен, за да обоснове представянето на

допълнителни доказателства от [Vallis K.-Vallis A.] заедно с представянето на бележките [му]. Фактът, че тези доказателства са взети предвид, дава възможност на отдела по споровете и впоследствие на апелативния състав да преценят реалното използване на по-ранната марка въз основа на всички относими факти и доказателства.

34 [...][И]зводът, че отделът по споровете напълно правилно е взел предвид каталозите, представени му на 15 януари 2007 г., също изглежда съобразен с по-общата цел на производството по възражение, в рамките на което се възприема тълкуване на член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 в смисъл, че дори представените след срока доказателства трябва да бъдат взети предвид, при условие че изглеждат релевантни и стадият на процедурата, в който са представени, и съпътстващите го обстоятелства допускат представянето им“.

11 След като отхвърля и другите основания, изтъкнати от New Yorker Jeans в подкрепа на неговата жалба, Общият съд я отхвърля.

Искания на страните пред Съда

12 С жалбата си New Yorker Jeans моли Съда да отмени обжалваното съдебно решение и да уважи неговата жалба в първоинстанционното производство или при условията на евентуалност да върне делото на Общия съд за постановяване на окончателно решение. Освен това моли да се осъди СХВП да заплати всички съдебни разноски.

13 СХВП моли да се отхвърли жалбата и да се осъди New Yorker Jeans да заплати съдебните разноски.

По жалбата

Доводи на страните

14 В подкрепа на жалбата си New Yorker Jeans посочва едно-единствено основание, изведено от нарушение на член 42, параграфи 2 и 3 и член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и на правило 22, параграф 2, второ изречение от Регламент № 2868/95.

15 Твърди главно че Общият съд не е спазил посочените разпоредби, като е приел, че СХВП основателно е взела предвид допълнителните доказателства за използване на по-ранната марка, представени от Vallis K.-Vallis A. на 15 януари 2007 г.

16 Според New Yorker Jeans, след като доказателствата, представени в първоначално определения от СХВП срок, не са били достатъчни за доказването на реалното използване на по-ранната марка, СХВП е трябвало да отхвърли възражението на основание правило 22, параграф 2, второ изречение от Регламент № 2868/95, тъй като в това отношение посочената разпоредба установява изключение от съдържащото се в член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 правило.

17 Подобно тълкуване не поставяло възразяващата страна неоснователно в неблагоприятно положение, тъй като, преди да подаде възражението, тя е знаела, че при поискване може да е необходимо да докаже реалното използване на своята по-ранна марка, както и че в противен случай нейното възражение може да бъде отхвърлено, като ѝ се предоставя достатъчен срок за това и освен това има възможност да поиска удължаването му. Също така, дори в случай че възражението ѝ бъде отхвърлено, посочената страна си запазвала правото впоследствие да поиска новорегистрираната марка да бъде обявена за недействителна.

18 При условията на евентуалност, като се позовава на точка 44 от посоченото по-горе Решение по дело СХВП/Kaul, New Yorker Jeans изтъква, че дори да следва да се приеме, че представянето на допълнителни доказателства е допустимо, Общият съд при това положение не спазил произтичащото от член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 правило, че СХВП е длъжна да провери дали късно представените факти и доказателства са относими и дали стадият на процедурата, в който е извършено късното представяне, допуска те да бъдат взети предвид. В това отношение СХВП злоупотребила с правото си на преценка и пренебрегнала задължението си да осигури ефективния ход на производството, като не проверила наличието на нововъзникнали факти, които обосновават късното представяне, тъй като самото оспорване от насрещната страна на представените от възразяващия доказателства не представлявало такъв нововъзникнал факт.

19 СХВП твърди, че в обжалваното съдебно решение Общият съд тълкува правилно правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95, като приема, че когато относимите доказателства за използването на марката са представени в определения на основание на посочената разпоредба срок, както в конкретния случай, тази разпоредба допуска представянето впоследствие на допълнителни доказателства за посоченото използване.

20 Подобно тълкуване на посоченото правило 22, параграф 2 било впрочем в съответствие с принципите, установени от Съда в посоченото по-горе Решение по дело СХВП/Kaul, и приемането на такива доказателства, които имат само допълващ характер, по правило било в съответствие с установените в посоченото решение критерии.

Съображения на Съда

21 На първо място, във връзка с главната част от изтъкнатото от New Yorker Jeans основание следва преди всичко да се напомни, че член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009 предвижда, че СХВП може да пренебрегне фактите, на които страните не са се позовали, или доказателствата, които те не са представили навреме.

22 Както приема Съдът, от текста на посочената разпоредба следва, че при липса на разпоредба в обратния смисъл общото правило е, че представянето на факти и доказателства от страните е възможно след изтичане на сроковете, на които е подчинено това представяне съгласно разпоредбите на Регламент № 207/2009, и че в никакъв случай не е забранено СХВП да вземе предвид такива късно посочени факти и късно представени доказателства (Решение по дело СХВП/Kaul, посочено по-горе, точка 42).

23 Като уточнява, че тя „може“ в подобен случай да реши да пренебрегне такива факти и доказателства, посочената разпоредба всъщност предоставя на СХВП широко право на преценка, за да реши дали следва да ги вземе предвид, или да ги пренебрегне, като мотивира решението си по този въпрос (Решение СХВП/Kaul, посочено по-горе, точка 43).

24 По-специално по отношение на представянето на доказателства за реалното използване на по-ранната марка в рамките на производствата по възражение следва да се посочи, че макар в член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009 да се предвижда, че по молба на заявителя притежателят на по-ранна марка, който е направил възражение, представя доказателства за реалното ѝ използване, и че при липсата им възражението се отхвърля, посоченият регламент не съдържа разпоредба, в която се уточнява срокът, в който трябва да се представят тези доказателства.

25 В замяна на това в правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95 в това отношение се предвижда, че ако е подадена такава молба, СХВП изисква от притежателя на по-ранната марка да представи доказателство за използването на марката или да докаже, че има основателни причини за неизползването ѝ, в уточнен от нея срок.

26 В конкретния случай отделът по споровете на СХВП е приложил последната разпоредба и е определил на Vallis K.-Vallis A. срок да представи такова доказателство. Впрочем не се спори, че в този срок Vallis K.-Vallis A. е представило различни доказателства за използването на по-ранната марка.

27 По-нататък следва да се напомни, че във второ изречение от посоченото правило 22, параграф 2 се уточнява също така, че ако доказателството за използването на марката не се представи в така определения от СХВП срок, възражението се отхвърля.

28 В това отношение, макар от текста на посочената разпоредба безспорно да следва, че когато в определения от СХВП срок не е представено доказателство за използването на съответната марка, СХВП трябва служебно да постанови, че отхвърля възражението, то този извод не намира приложение, когато доказателствата за използването действително са представени в посочения срок.

29 Всъщност в подобни случаи и освен ако се окаже, че посочените доказателства са напълно неотносими с оглед на доказването на реалното използване на марката, производството следва да продължи. Така съгласно предвиденото в член 42, параграф 1 от Регламент № 207/2009 СХВП е призвана по-специално да приканва страните толкова често, колкото е необходимо, да представят бележки относно книжата, които им е връчила, или относно съобщенията на другите страни. При тези условия, ако впоследствие възражението бъде отхвърлено поради липсата на достатъчно доказателства за сериозното използване на по-ранната марка, това няма да е последица от прилагането на правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95, което по съществото си е процесуална разпоредба, а само от прилагането на материалноправната разпоредба, съдържаща се в член 42, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

30 От изложеното следва, че както Общият съд правилно приема в обжалваното съдебно решение, когато, както в конкретния случай, доказателствата, приети за относими с оглед на доказването на използването на спорната марка, са представени в срока, определен от СХВП на основание правило 22, параграф 2 от Регламент № 2868/95, представянето на допълнителни доказателства за това ползване е възможно и след изтичането на посочения срок. В подобен случай, както правилно приема и Общият съд, и както беше напомнено в точки 22 и 23 от настоящото решение, не е забранено СХВП да вземе предвид такива късно представени доказателства, като упражни предоставеното ѝ право на преценка по член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009.

31 Следователно главната част на единственото изтъкнато основание трябва да бъде отхвърлена.

32 На второ място, в предявената при условията на евентуалност част на изтъкнатото основание New Yorker Jeans поддържа, че Общият съд неправилно не е санкционирал злоупотребата с правото на преценка, която СХВП е извършила в конкретния случай, тъй като не е проверила дали късно представените доказателства са били относими и дали стадият на процедурата, в който е извършено представянето, е допускал те да бъдат взети предвид.

33 По отношение на упражняването на правото на преценка от страна на СХВП с оглед на евентуалното вземане предвид на късно представените доказателства, следва да се припомни, че Съдът вече е приел, че вземането предвид на такива факти и доказателства от СХВП при произнасяне в процедура по възражение може в частност да бъде оправдано, ако службата счита, от една страна, че късно представените факти и доказателства могат на пръв поглед да бъдат от действително значение за изхода на висящата пред нея процедура по възражение, а от

друга — че стадият на процедурата, в който е извършено късното представяне, и съпътстващите го обстоятелства допускат вземането предвид на фактите и доказателствата (Решение по дело СХВП/Kaul, посочено по-горе, точка 44).

34 В това отношение от направените от Общия съд фактически констатации, по-специално в точки 33 и 34 от обжалваното съдебно решение, обаче е видно, че вземането предвид на късно представените от страна на Vallis K.-Vallis A. доказателства в допълнение към първоначално представените от него относими доказателства е дало възможност на отдела по споровете и впоследствие на апелативния състав да направят извод за наличието на реално използване на по-ранната марка въз основа на всички относими факти и доказателства и че стадият на процедурата, в който е извършено късното представяне на тези допълнителни доказателства, и съпътстващите го обстоятелства са допускали представянето.

35 Тъй като следователно е безспорно, че вземането предвид на късно представени допълнителни доказателства е дало възможност на СХВП да направи извод за наличието на реално използване на по-ранната марка, то очевидно не може да се приеме доводът на New Yorker Jeans, с който посочената инстанция се упреква, че не е проверила дали посочените доказателства са били относими.

36 Освен това следва да се посочи, че в точка 31 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че Vallis K.-Vallis A. не е злоупотребило с определените срокове, умишлено протакайки или проявявайки явна небрежност, а че посочената страна се е ограничила да представи допълнителни доказателства, след като първоначално представените от нея относими доказателства са били оспорени от New Yorker Jeans.

37 Направените по този начин от Общия съд различни констатации, които, както е видно от точка 28 от обжалваното съдебно решение, са сред съображенията, довели до отхвърлянето от страна на посочената юрисдикция на доводите на New Yorker Jeans, че апелативният състав неправилно е приел, че в конкретния случай отделът по споровете може да вземе предвид късно представените каталози, не сочат да е допусната грешка при прилагането на правото.

38 От гореизложените съображения следва, че предявената при условията на евентуалност част на единственото изтъкнато основание, в която жалбоподателят упреква Общия съд, че не е санкционирал твърдяната злоупотреба от страна на СХВП с предоставеното ѝ право на преценка по член 76, параграф 2 от Регламент № 207/2009, не може да бъде уважена.

39 Следователно, тъй като нито една от двете части на единственото основание в жалбата не е налице, то следва да бъде отхвърлено.

По съдебните разноски

40 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.

41 Съгласно член 138, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като СХВП е направило искане за осъждането на New Yorker Jeans и последното е загубило делото, то трябва да бъде осъдено да заплати разноските.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG понася съдебните разноски.

Подписи